

Adventni SVET JE NAŠA NJIVA Pregled

I ŠABATNI GLASNIK

„Ovde je postojanost svetih, ovde su oni koji drže zapovesti Božje i veru Isusovu.” Otk. 14:12.

IZD. 66, BR. 21.

BETL KRIK, MIČ., UTORAK, MAJ 21, 1889.

CEO BR., 1816.

“NEĆEŠ IMATI DRUGIH BOGOVA PRED A MNOM”

ALONZO T. JONES

Tekst: “Nećeš imati drugih bogova preda mnom.” Izl. 20:3.

Prva zapovest je sada predmet proučavanja. Prvo što nam je potrebno kako bismo razumeli zapovest i kako bismo znali kome da budemo poslušni, je da poznamo ko je Bog i šta je on, kako ne bismo imali drugih bogova pred njim; jer ukoliko imamo pogrešne ideje o Bogu, mi zapravo ne služimo njemu, već drugom bogu.

Jednom je postojao narod koji je pretpostavljao da služi Bogu ali je služio onome što ne poznaje. U Jn. 4:22, piše: „Vi se klanjate onome što ne poznajete.“ Ovo je Isus izgovorio ženi Samarjanki, govoreći o Samarjanima. Ovaj narod je uvek insistirao na tome da je njihovo bogoslužje bilo istinito i da je njihov grad Samarija bio pravo mesto za bogoslužje, i pak je Isus rekao ženi da su služili onome što ne poznaju. Problem je bio u tome što je ovaj narod imao pogrešne ideje o Bogu i pošto su mogli da služe samo u skladu sa idejama koje su imali, oni su služili lažnom bogu. Međutim Spasitelj je rekao: „Ali dolazi čas, i već je tu, kada će pravi bogoslužitelji služiti Ocu u duhu i istini, jer i Otac traži takve bogoslužitelje.“ Ne postoji istinsko bogoslužje drugačije od ovog. Bogu se mora služiti u duhu jer je on duh i samo se tako može raspoznati. Niko ga ne može upoznati drugačije. „Volećeš Gospoda svog Boga svim svojim srcem, svom svojom dušom i svim svojim umom.“ Mt. 22:37. „Ja dakle umom služim Božjem zakonu.“ Rim. 7:25.

Umom, duhovnom komponentom, čovek služi Bogu i Sveti Duh nas prosvetljava i vodi na svim svetim putevima Gospodnjim, pokazuje nam kako da mu služimo u duhu i istini. Stoga naročito mi, od svih ljudi, treba da znamo kome i čemu služimo. Pavle je rekao, „Jer poznajem onoga kome verujem.“ 2. Tim. 1:12. Da li je i sa nama tako? Pokušavati služiti Bogu kroz pogrešne poglede na njega, je služiti drugom bogu; a to znači da naša gledišta o Bogu postaju naš bog, zato što možemo služiti samo u skladu sa svojim mislima. Onako kako zamišljamo Boga, takav će biti i bog kome služimo. Ako su naši pogledi na Boga pogrešni, mi ne služimo

njemu, već drugom bogu, na potpuno isti način kao neznabožac koji rezbari svoga od drveta. On zna da to nije Bog jer ga je on napravio, ipak to otelotvoruje njegovu ideju o Bogu, tako da mu on služi. Kada imamo pogrešne poglede na Božji karakter, mi služimo drugom bogu, iako ne tako opipljivo, da bi trebalo otelotvoriti tu ideju u vidu uočljive slike.

Dok stičemo živu povezanost sa Bogom preko njegovog Duha, vođeni smo u istini, u skladu sa načinom na koji mu služimo, njegova reč nam govori šta je on; tako da mu moramo služiti onako kako se on sam otkrio u Pismu. Šta je onda on rekao o sebi? Ovo pitanje nas podseća na značaj Spasiteljevih reči: „Zaista, kažem vam, ko ne primi Božje kraljevstvo poput deteta, neće ući u njega.“ Mk. 10:15. U pristupanju pismu, ne smemo se voditi svojim sopstvenim idejama, jer telesan um ne može da zamisli i oslika istinskog Boga. Moramo biti voljni da bez pogovora prihvatimo ono što Pismo kaže o njemu. Ostavimo po strani sva predubedenja i pokušajmo da saznamo ko i šta je Bog i u skladu sa tim da mu služimo i da volimo njega i samo njega, svim svojim srcem.

Da je Bog stvarno biće, a ne, kao što ga neka učenja smatraju, „bez obličja ili tela“ ili kako ga neka druga smatraju, „bez obličja, tela ili osećanja“ mi moramo verovati, jer njegova sopstvena reč govori o njemu rečima koje na svaki način ukazuju na istinsku ličnost bića. Biblija kaže da on voli. To je osećanje, osećaj ili strast. Ali kako on može da voli i da bude voljen, kao što Pismo kaže, ako nema osećanja? Da ima obličje, telo i osećanja, Biblija jasno pokazuje. „A on mu odgovori: „Učiniću da sva moja dobrota prođe ispred tebe... Ali ne možeš videti moje lice, jer čovek ne može mene videti i ostati živ. Gospod još reče, Evo mesta kod mene, stani na stenu. Dok moja slava bude prolazila, staviću te u pukotinu u steni i zakloniću te svojom rukom dok ne prođem. Posle toga ću skloniti svoju ruku i videćeš me s leđa. Ali moje lice ne može se videti.“ Izl. 33:19-23.

Začetnici ovog učenja se pozivaju na Pnz. 4:14-19 da bi dokazali da Bog nema obličje i telo. Ne kaže se, međutim, da kada je Bog sišao ne goru Sinaj, da tamo nije postojao lik, već samo da ljudi nisu videli lik; ali Mojsije kaže zašto se Bog zaklonio od njihovih pogleda: „Da se ne biste iskvarili i napravili sebi rezan lik bilo kakvog idola, lik muškarca ili žene.“ Postojala je opasnost da bi ljudi pravili

slike po uzoru na nebeska bića i klanjali im se. Zar nisu na kraju napravili tele, klanjali mu se i rekli: „Ovo su tvoji bogovi, Izrael, koji su te izveli iz egipatske zemlje“? Izl. 32:4. Da bi zaštitio ljude da ne sagraše tako, on je zaodenuo sebe i svete anđele u tamu. Međutim Bog je stvaran: „Bog, koji je u prošlosti mnogo puta i na mnogo načina govorio našim praočevima preko svojih proroka, u ovim poslednjim danima obratio se nama preko Sina, ... koji budući sjajnost slave i jasno obličje *bića Njegovog*, i noseći sve u reči sile svoje, učinivši sobom očišćenje greha naših, sede s desne strane prestola veličanstva na visini.“ Jev. 1:1-3. Postoji mnogo takvih izraza za nas da ne sumnjamo da Bog ima ličnost i obličje: „Neka u vama bude isti um koji je u Hristu Isusu, koji, iako je bio u Božjem *obličju*, nije se grabio da bude jednak sa Bogom.“ Fil. 2:5-6.

Svi takvi tekstovi dokazuju da je Bog stvaran, da ima obličje. Ideje doktrina su sve, ne samo kontradiktorne ovim tvrdnjama, već kontradiktorne same sebi. One tvrde da je Hrist „Bog nad Bogovima“, da je bio rođen od device; da je umro, bio sahranjen i ustao ponovo i uzneo se na nebo gde sedi sa desne strane Boga; i doći će ponovo da sudi svetu. Kako je onda moguće da bude bez obličja ili tela? Problem sa doktrinama je u tome što ih je izmislio čovek i stoga predstavljaju samo ljudske ideje. Pročitajmo još nekoliko stihova, ne da bismo mogli dobiti lični opis Boga, iz razloga što on prebiva u svetlosti kojoj čovek ne može da pristupi; već su njegovo prebivanje i njegov presto vidljivi i ja čitam o tome da dokažem da je on pravo biće. Pavle nam kaže sledeće: „A bez vere nije moguće ugoditi Bogu, jer onaj ko mu pristupa mora verovati da on postoji i da nagrađuje one koji ga revno traže.“ Jev. 11:6

U prvom poglavlju Jezekilja se nalazi prelep opis Božjeg prestola; i ako ovo poglavlje uporedimo sa Otk. 19:5; 4:5, videćemo da to nije nepomični presto od dragog kamenja i zlata, već živi pokretni presto. „Zadivljujući kristal“ koji se pominje u Jezekilju je isto što i „pločnik od safira“ u Izl. 24:9-10. Ako u vezi duge, koja se nalazi u oblaku na dan kiše, o kome govori Jezekilj, u Otk. 4:2-8 čitamo, primetićemo da je Jovan video tačno ono što Jezekilj opisuje. Pročitajmo sada deseto poglavlje Jezekilja. A iako nije moguće da ga u potpunosti razumemo, neke ideje o slavi možemo razumeti, a takođe i značenje heruvima koji se nalazi na kovčegu za-

Adventni SVET JE NAŠA NJIVA Pregled

I ŠABATNI GLASNIK

„Ovde je postojanost svetih, ovde su oni koji drže zapovesti Božje i veru Isusovu.” Otk. 14:12.

IZD. 66, BR. 21.

BETL KRIK, MIČ., UTORAK, MAJ 21, 1889.

CEO BR., 1816.

veta i koji je izvezen na zavesama svetilišta; i zašto sveštenik ulazi u svetinju nad svetinjama, noseći kad i praveći oblak da ga zaštiti od Gospodnje slave. U Danilu se nalazi potpuna potvrda opisa iz Jezekilja. (videti poglavlje 7:9-10) Stoga je pred nama slikovito opisan presto živog Boga, sa svim nebeskim bićima koja ga okružuju. Onda, šta je on? – „Svemoćni;“ „Samopostojeći;“ „Ja sam onaj koji jesam.“ U četvrtom poglavlju Otkrivenja, Jovan nam iznosi prelepu sliku Boga i njegovih svetih slugu, i živih stvorenja ispod i oko prestola: „I ta bića su bez predaha dan i noć govorila: „Svet, svet, svet je Gospod Bog, Svemoćni, koji je bio i koji jeste i koji dolazi!“

Toliko o stvarnosti Boga. Sada, kako da mu služimo? On je sebe opisao najsavršenije, da bismo mi mogli naučiti, šta znači služiti mu u duhu i istini: „A Gospod je sišao u oblaku, i stajao tamo sa njim [Mojsijem] i objavio ime Gospodnje. I Gospod je prošao ispred njegovog lica objavljujući, Gospod, Gospod, Bog milosrdan i milostiv, spor na gnev i pun dobrote i istine, koji čuva svoju milost hiljadama, oprašta bezakonje, prestup i greh.“ Izl. 34:5-7. To je Bog pun dobrote i istine. Biti milosrdan je tretirati prestupnika bolje nego što zaslužuje. „Gospod ne kasni sa ispunjenjem svog obećanja, ... već je strpljiv sa nama jer ne želi da iko propadne, već da svi dođu do pokajanja.“ 2. Pt. 3:9. To je Bog i „Bog je ljubav.“ Bog uživa u milosrđu i on je „pomoć koja se u nevoljama lako nalazi.“ Svaki mogući izraz je upotrebljen da prikaže njegovu dobrotu i milosrđe; i kada steknemo utisak da Bog nije ljubav i da nas mrzi, takvi naši utisci nas udaljavaju od njega. Bog mrzi greh, jer je greh nešto suprotno od onoga što Bog jeste; ali voli grešnika i želi da ga otkupi od prokletstva greha. Kada verujemo da on mrzi sinove čovečije, mi zapravo ne služimo njemu već drugom bogu. Moramo istraživati Pismo i verovati u ono što on u Pismu kaže za sebe da jeste i onda služiti njemu zbog toga što on jeste; tako nećemo imati drugih bogova pred njim. Mi ne želimo drugog boga kada imamo onoga koji je apsolutno savršenstvo, onoga koji je pun ljubavnosti, ljubavi, milosrđa i dugog trpljenja prema nama. Kakvu potrebu možemo imati za drugim bogom? I Bog je otkrio sebe u tom karakteru zbog mene i vas – ne zbog anđela, nego zbog nas. Ako onda ne smatramo da je on ono što je otkrio da jeste, mi imamo drugog boga. Svaki bogoslužitelj

se poistovećuje sa onim kome služi. Ako prihvatimo pogrešne ideje o Bogu, naše bogoslužjenje će biti pogrešno, a posledično će i naš karakter biti pogrešan. Bog je čist i on želi da i mi postanemo takvi, i zato je potrebno da ga razumemo, da bismo mogli postati kao on.

Hajde da od sada služimo Bogu u duhu i istini. Saznajmo ko je on, da bismo uz pomoć njegovog Duha mogli znati kome služimo. „Ali mi koji pripadamo danu, budimo trezveni i na grudi stavimo oklop vere i ljubavi i stavimo kacigu – očekivanje spasenja. Jer Bog nas nije nameenio za gnev, nego da steknemo spasenje kroz našeg Gospoda Isusa Hrista.“ 1. Sol. 5:8-9. Naš veliki problem je u tome što počinimo greh i onda nas bude sramota zbog toga i previše smo ponosni da priznamo i tako držimo Boga daleko od sebe i tako ga predstavljamo kao surovog sudiju, umesto kao milosrdnog i dugotrpeljivog oca. Kada se ovako ponašamo, mi služimo lažnom bogu; i pošto nemamo poverenja u živog Boga mi ne donosimo svoje grehe njemu i tako počinje kurs samokažnjavanja; na identičan način neznabožac služi svom lažnom bogu. Svaka dobra, čista i nežna reč se koristi u ljudskom jeziku da izrazi Božju dobrotu; i iznad svega krst je upotrebljen da nas ubedi u njegovu nežnu saosećajnost prema nama, Bog je toliko voleo svet da je dao i svog jedinorodnog sina da umre za nas. Ovaj slavni Spasitelj koji je hodao našom zemljom, svojim životom dajući primer svih ovih plemenitih osobina, je rekao: „Onaj koji je video mene, video je i Oca.“ On je bio manifestacija Oca kome mi treba da služimo i on nam je obznanio Boga da bismo mi mogli biti spaseni od naših greha. Zašto bismo onda poželeli drugog boga? Ako želimo da postanemo čisti i savršeni, moramo služiti Bogu koji poseduje sve ove osobine. Ako ne budemo verovali da Bog poseduje sve ove osobine, ni mi ih nikada nećemo posedovati. Treba da odbacimo svaku sumnju u Božju dobrotu i da mu služimo zbog onoga što on jeste, da bi konačno mogli postati kao on. „I svako ko polaže ovu nadu u njega, čisti se kao što je on čist.“ 1. Jn. 3:3. Ne možemo biti kao on, ukoliko mu ne služimo kao onome što on jeste. Ne smemo sumnjati u Boga niti smatrati da je on bilo šta osim savršenstva u ljubavi i dobroti. Moramo primiti od njega snagu i silu, koje će nas učiniti čistim i dobrim. Od njega, kroz Hrista, dolazi pravednost; i kada budemo stajali pred njegovim prestolom obučeni u tu pravednost, onda ćemo

mu služiti onakvom kakav jeste i celim svojim srcem.

Kada govorimo o Bogu, mi govorimo o Hristu, jer oni su jedno. Mi služimo Bogu koji je Tvorac svega, koji je iznad svega i nad svime, koji sve održava svojom moćnom rečju. Bog se objavio u telu; tako da kada pomenemo jednog, govorimo o obojci. On je postavio planete na njihove putanje i one se do današnjeg dana kreću po tim odredbama. Nebo je, kao što je rečeno, centar univerzuma. Ali govoriti o centru neograničenog svemira doslovno znači govoriti o centru nečega što nema nikakve granice. Mi znamo da nebo postoji, i da je ono mesto gde su Bog, Spasitelj, i anđeli; ali više od toga ne možemo znati.

U naporu da shvati beskrajnost svemira, um je poražen, i pobožno zauzima zaklon u razmišljanju o Njemu koji je stvorio sve, i koji je iznad i izvan svega – naš Otac, kojem svi mogu doći, - i još jedan s njim, naš Spasitelj, savetujući se zajedno.. Blažena bila misao da je to sabor mira za mene i vas! Da li onda želimo drugog boga? Neka nas njegova dobrota, njegova ljubav i čistota, privuku njemu i da mu služimo u duhu i istini, tako da ga, kada dođe, možemo videti onakvog kakav jeste. Kada vidimo Boga onakvog kako je otkriven u Bibliji, ne osećamo nikakvu potrebu za bilo kojim drugim bogom. Onda ne postoji ništa zastrašujuće u vezi ove zapovesti. U njoj se nalazi mir, radost i blagosloveno obećanje božanske punine.